

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Oficiul Teritorial Comrat al Cancelariei de Stat,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată formulată de Oficiului Teritorial Comrat al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului Municipal Comrat, primarului mun. Comrat privind anularea ca fiind ilegale în fond, fiind adoptate cu încălcarea legii subpunctele din deciziile Consiliului municipal Comrat nr.3/44 din 01.04.2022, nr. 4/17 din 29.04.2022, nr.6/43 din 01.07.2022 și nr.11/49 din 08.10.2021,

împotriva deciziei din 5 iunie 2024 a Curții de Apel Comrat,

(Dosarul nr. 3ra-825/24
nr. PIGD 2-22180641-01-3ra-01102024)

Temeiurile recursului nu se încadrează în prevederile art.245 ¹ Cod administrativ. Consecințele nedeponerii motivării recursului.
--

Judecătoria Comrat, sediul Central – jud. V.F. Hrapacov
Curtea de Apel Comrat – jud. A. Mironov, D. Fujenco, Ș. Starciuc

25 septembrie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul depus de Oficiul Teritorial Comrat al Cămarilor de Stat,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Diana Stănilă, *Președinte*,

Ion Munteanu,

Ana Cucerescu, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. În data de 9 decembrie 2022, Oficiul Teritorial Comrat al Cămarilor de Stat s-a adresat la Judecătoria Comrat cu o acțiune în contencios administrativ împotriva Consiliului municipal Comrat, primarului mun. Comrat privind anularea ca fiind ilegale în fond, fiind adoptate cu încălcarea legii:

- a subpunctelor 2.1, 2.2, 2.5, 2.6, 2.7 punctului 2 din decizia Consiliului Municipal Comrat nr.3/44 din 01.04.2022 „Privind sectoarele de teren scoase la licitație”;

- a subpunctelor 2.1, 2.2, 2.3 punctului 2 din decizia Consiliului Municipal Comrat nr. 4/17 din 29.04.2022 „Privind sectoarele de teren scoase la licitație”;

- a subpunctului 2.2 punctului 2 din decizia Consiliului Municipal Comrat nr.5/28 din 27.05.2022 „Privind sectoarele de teren scoase la licitație”;

- a subpunctelor 6.1, 6.2, 6.3, 6.4, 6.5, 6.6, 6.7 punctului 6 din decizia Consiliului municipal Comrat nr.6/43 din 01.07.2022 „Privind sectoarele de teren scoase la licitație”;

- a subpunctului 6.4 punctului 6 din decizia Consiliului municipal Comrat nr.11/49 din 08.10.2021 „Privind sectoarele de teren scoase la licitație”.

2. În motivarea acțiunii, Oficiul Teritorial Comrat al Cămarilor de Stat (în continuare OTC CS), în conformitate cu articolul 64 din Legea nr.436 din 28.12.06 privind administrația publică locală, exercitând controlul asupra legalității actelor administrative ale Organelor Administrației Publice Locale mun. Comrat a constatat o abatere de la legislația în vigoare la adoptarea de către Consiliul Municipal Comrat a subpunctelor din deciziile *sus-menționate*.

3. Reclamantul a susținut că în partea introductivă a deciziei nominalizate nu este stabilit corect temeiul legal. Potrivit art. 44 alin. (1) și (2) a Legii nr. 100 din 22 decembrie 2017 cu privire la actele normative, clauza de adoptare a actului normativ constă într-o propoziție care cuprinde denumirea autorității publice emitente și decizia de adoptare, aprobare sau emitere a actului normativ, iar pentru proiectele de legi cuprinde și categoria acestora. Clauza de adoptare a actului normativ poate conține, după caz și temeiul legal de adoptare a actului normativ respectiv. Clauza de adoptare a actului normativ este obligatorie pentru toate actele normative.

4. Astfel, reclamantul a enunțat că în potrivit art. 3 alin. (2) din Legea nr.436 din 28.12.2006 privind administrația publică locală „autoritățile administrației publice locale beneficiază de autonomie decizională, organizațională, gestionară și financiară, au dreptul la inițiativă în tot ceea ce privește administrarea treburilor publice locale, exercitându-și, în condițiile legii, autoritatea în limitele teritoriului administrat.”

5. Reclamantul a indicat că prevederile analogice, la fel sunt prevăzute și în art.14 alin. (2) lit. c) și art.77 alin. (2) Legea RM nr. 436 din 28.12.06 privind administrația publică locală.

6. De asemenea, reclamantul a menționat că în conformitate cu art. 17¹ alin.(4) din Legea nr.121 din 4.05.2007 privind administrarea și deținatizarea proprietății publice: „(4) Darea în locațiune/arendă a terenurilor proprietate publică din domeniul privat libere de construcții/edificii, a altor bunuri legate solid de pământ în scopul edificării pe acestea a unor construcții capitale nu se admite.”

7. Prin articolul 2 din prezenta lege este prevăzut că: „proprietate publică – este o totalitate a bunurilor domeniului public și a bunurilor domeniului privat ale statului, ale unităților administrativ-teritoriale, inclusiv ale unității teritoriale autonome Găgăuzia;”

8. Reclamantul a arătat că potrivit art. 3 alin. (1) și art. 12 din Legea nr.163 din 9.07.2010 privind autorizarea executării lucrărilor de construcție, „Articolul 3. Depunerea documentelor pentru obținerea certificatului de urbanism pentru proiectare Certificatul de urbanism pentru proiectare (anexa nr.1) se elaborează și se emite de către primarul unității administrativ-teritoriale în baza cererii proprietarului, în baza cererii deținătorului dreptului de suprafață asupra terenului, cu acordul scris al proprietarului terenului, iar în cazul rețeloringinerestiși de comunicații electronice și al elementelor de infrastructură asociată acestor rețele – în baza cererii investitorului/beneficiarului sau a furnizorului de rețele publice de comunicații electronice (anexa nr.11), în care se indică locul amplasării imobilului/terenului și la care se anexează, în original și în copii, următoarele documente:

9. Articolul 12. Condițiile de eliberare a autorizației de construire (1) Autorizația de construire (anexa nr.3) se emite de către primarul unității administrativ-teritoriale în baza cererii proprietarului (anexa nr.3¹), în care se indică locul amplasării imobilului/terenului, în cel mult 30 de zile lucrătoare de la data înregistrării acesteia.”

10. Respectiv, terenurile publice libere de construcție în scopul ridicării clădirilor pe acestea pot fi scoase la licitație numai pentru vânzare, dar nu în suprafață.

POZIȚIA INSTANȚEI DE FOND

11. Prin hotărârea Judecătorei Comrat, sediul Central din 31 octombrie 2023, s-a admis acțiunea în contencios administrativ depusă de Oficiul Teritorial Comrat al Căminului de Stat împotriva Consiliului mun. Comrat, primarului mun. Comrat și a anulat ca fiind ilegale următoarele acte administrative individuale:

- subpunctele 2.1, 2.2, 2.5, 2.6, 2.7 punctului 2 din decizia Consiliului municipal Comrat nr.3/44 din 01.04.2022 „Privind sectoarele de teren scoase la licitație”;

- subpunctele 2.1, 2.2, 2.3 punctului 2 din decizia Consiliului municipal Comrat nr.4/17 din 29.04.2022 „Privind sectoarele de teren scoase la licitație”;
- subpunctul 2.2 punctului 2 din decizia Consiliului municipal Comrat nr.5/28 din 27.05.2022 „Privind sectoarele de teren scoase la licitație”;
- subpunctele 6.1, 6.2, 6.3, 6.4, 6.5, 6.6, 6.7 punctului 6 din decizia Consiliului municipal Comrat nr.6/43 din 01.07.2022 „Privind sectoarele de teren scoase la licitație”;
- subpunctul 6.4 punctului 6 din decizia Consiliului municipal Comrat nr.11/49 din 08.10.2021 „Privind sectoarele de teren scoase la licitație”. (f.d.168, 178-184, vol.1)

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

12. La 21 noiembrie 2023, Consiliul municipal Comrat și primarul mun. Comrat au depus cererea de apel nemotivată (f.d.174-177, vol.1), pe care au completat-o la 19 aprilie 2024, prin care au solicitat casarea hotărârii Judecătoriei Comrat, sediul Central din 31 octombrie 2023 și emiterea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă acțiunea în contencios administrativ. (f.d.190-191, vol.1).

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

13. Prin decizia din 5 iunie 2024 a Curții de Apel Comrat, s-a admis cererea de apel depusă de Consiliul municipal Comrat și primarul mun. Comrat împotriva Judecătoriei Comrat, sediul Central din 31 octombrie 2023, cu emiterea pe cauză a unei noi hotărâri prin care să fie respinse pretențiile reclamantului.

14. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că, *în conformitate cu art.1 alin. (1) și (2) din Legea privind administrarea și deetimizarea proprietății publice nr.121-XVI din 04.05.2007 (în vigoare de la 29.06.2007)* „prezenta lege reglementează raporturile ce țin de administrarea și deetimizarea proprietății publice.

15. Sub incidența prezentei legi cad: proprietatea publică a statului și proprietatea publică a unității administrativ-teritoriale, cu excepția finanțelor publice și a locuințelor. Excepția menționată nu vizează locuințele ajunse în proprietatea statului ca rezultat al moștenirii vacante.”

16. Astfel, colegiul a constatat că prin adresare în instanța de judecată cu prezenta acțiune reclamantul Oficiul Teritorial Comrat al Cancelariei de Stat face referire la prevederile art.17¹ din Legea privind administrarea și deetimizarea proprietății publice nr. 121-XVI din 04.05.2007 ca temei juridic pentru declararea ilegalității deciziilor contestate ale Consiliului Municipal Comrat. În același timp, în opinia instanței de apel este nefondată referirea reclamantului la această normă juridică.

17. Instanța de apel a subliniat că art. 17¹ din Legea privind administrarea și deetimizarea proprietății publice se numește „locațiunea terenurilor proprietate

publică a statului” care, în general, reglementează destul de clar procedura de locațiune numai a terenurilor publice ale statului, și nu a unităților administrativ-teritoriale.

18. În contextul celor indicate, colegiul este de acord cu argumentele apelantului potrivit cărora în deciziile contestate „Privind sectoarele de teren scoase la licitație”, Consiliul municipal Comrat nu a înstrăinat terenurile statului, ci terenurile unității administrativ-teritoriale a municipiului Comrat, care nu cad sub incidența art. 17¹ din CA RM.

19. La fel, colegiul a menționat că în acțiunea sa, Oficiul Teritorial Comrat al Cancelariei de Stat a solicitat anulare ca ilegale în fond, fiind emise cu încălcarea legii, a subpunctului 6.4 punctul 6 din decizia Consiliului Municipal Comrat nr.11/49 din 08.10.2021 „Privind sectoarele de teren scoase la licitație” (f.d. 7 Vol.I). Deși, după cum s-a menționat mai sus, art. 17¹ din Legea privind administrarea și dezetizarea proprietății publice nr. 121-XVI din 04.05.2007 a fost introdus prin Legea nr. 220 din 16.12.2021 și a intrat în vigoare de la 31.12.2021. Adică, la emiterea acestui act administrativ, articolul 17¹ în Legea menționată mai sus nu exista.

20. În ceea ce privește argumentul reclamantului că în conformitate cu art. 3 alin. (1) și art. 12 alin. (1) din Legea nr. 163 din 9.07.2010 privind autorizarea executării lucrărilor de construcție (în redacția legii la emiterea deciziilor contestate), certificatul de urbanism și autorizația de construire se eliberează numai în baza cererii proprietarului, colegiul a menționat că această observație poate fi relevantă numai în cazul examinării unui litigiu legat de anularea autorizațiilor respective.

21. Însuși actul administrativ privind scoatere la licitație a sectorului de teren (superficie) cu dreptul de posesie și folosință nu generează efect juridic sub formă de dreptul la construcție pe terenul în cauză și, prin urmare, nu poate fi luat examinat în acest context.

22. În contextul circumstanțele menționate, colegiul nu a găsit niciun temei pentru anulare ca fiind ilegale în fond, fiind adoptate cu încălcarea legii a subpunctelor din deciziile menționate, prin urmare, colegiul a ajuns la concluzia de a respinge pretențiile reclamantului.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

23. La 18 iunie 2024, Oficiul Teritorial Comrat al Cancelariei de Stat a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 5 iunie 2024 a Curții de Apel Comrat, solicitând admiterea recursului, casarea integrală sau parțială hotărârea și/sau decizia și adoptarea unei noi decizii (f.d. 33 Vol.II).

24. În motivarea recursului, recurentul a invocat că nu este de acord cu hotărârea Curții de Apel Comrat din 5 iunie 2024, pe care o consideră neîntemeiată și susceptibilă de anulare.

25. Recurentul a menționat că motivele de fapt și de drept ale recursului urmau să fie precizate printr-un recurs suplimentar, după primirea hotărârii judecătorești în întregime.

26. În drept, recurentul a enumerat articolele 431, 432, art. 434, 436-437, și art. 245¹, 246, 248 alin. (1) lit. b) al Codului administrativ nr. 116/2018.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

27. Art. 24 alin. (1) Cod administrativ:

„Participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți.”

28. Art. 96 alin. (1) Cod administrativ:

„Notificările și comunicările către participanții la procedura administrativă se realizează în orice formă de comunicare adecvată, rapidă și eficientă din punctul de vedere al costurilor. Comunicarea prin mijloace electronice are prioritate dacă este adecvată obiectului comunicării și acceptată de participantul la procedură.”

29. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

30. Art. 245 Cod administrativ:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

31. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin.(1) lit.c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit.d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

32. Art. 246 alin (1) din Codul Administrativ:

„Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.”

33. Art. 246 alin. (2) lit. a¹) din Codul Administrativ:

„Recursul se declară inadmisibil în special când nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹.”

34. Art. 195 din Codul administrativ:

„Procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.”

35. Art. 110 din Codul de procedură civilă:

„Termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.”

36. Art. 111 din Codul de procedură civilă:

„Actele de procedură se efectuează în termenul prevăzut de lege. În cazul în care nu este stabilit prin lege, termenul de procedură se fixează de către instanța judecătorească.

Termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor și cert că se va produce. În ultimul caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade.

Dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, inclusiv de comunicarea actului de procedură, atunci ziua survenirii evenimentului sau a momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului.

Dacă începutul curgerii termenului se determină prin începutul unei zile, această zi se include în termen.”

37. Art. 113 din Codul de procedură civilă:

„Dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

38. În preambul, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023, în contextul reformei Curții Supreme de Justiție, au fost operate modificări inclusiv în Codul administrativ, acestea intrând în vigoare la 1 septembrie 2023.

39. Întrucât decizia Curții de Apel Comrat contestată în prezenta cauză a fost pronunțată la 5 iunie 2024, după intrarea în vigoare a modificărilor menționate, condițiile de exercitare și admisibilitate a recursului urmează a fi apreciate prin prisma prevederilor Codului administrativ în redacția aplicabilă la data declarării acestuia.

40. În consecință, potrivit prevederilor art. 245 din Codul administrativ, recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel trebuie să permită identificarea motivelor de casare și a temeiurilor de admisibilitate prevăzute de art. 245¹ din Codul administrativ. În redacția aplicabilă prezentei cauze, legea nu mai reglementează instituția recursului nemotivat care ar putea fi completat ulterior printr-o motivare.

41. Completul de judecată reține că, în condițiile actualei reglementări a procedurii de recurs, caracterul nedevalidativ al acestei căi de atac este coroborat cu instituirea unui filtru de admisibilitate, care presupune invocarea unor veritabile și esențiale încălcări de drept material sau procedural, susceptibile să justifice exercitarea controlului de legalitate de către instanța de recurs. Totodată, Codul permite și invocarea *ex officio* a erorilor de drept.

42. În acest sens, pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare corespunzătoare, prin indicarea clară a criticilor îndreptate împotriva hotărârii sau deciziei contestate și prin încadrarea acestora în unul dintre temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ. Nu este suficientă simpla exprimare a dezacordului față de soluția instanței de apel, fiind necesară indicarea concretă a pretinselor încălcări de drept material sau procedural și dezvoltarea argumentelor în susținerea acestora.

43. În speță se constată că, la 18 iunie 2024, Oficiul Teritorial Comrat al Cancelariei de Stat a depus la Curtea Supremă de Justiție un recurs nemotivat. Or, la data respectivă, Codul administrativ în vigoare nu mai prevedea posibilitatea depunerii unui recurs nemotivat, iar cererea formulată nu întrunea cerințele prevăzute de art. 245¹ alin. (1) din același cod. În aceste condiții, recurentul era obligat să-și conformeze conduita dispozițiilor legale aplicabile și să depună, în termen de 2 luni de la comunicarea deciziei motivate, un recurs argumentat corespunzător exigențelor de admisibilitate.

44. Instanța de recurs subliniază că nu este suficientă simpla declarare a recursului, ci este necesară dezvoltarea acestuia prin indicarea motivelor de netemeinicie și ilegalitate imputate actului judecătoresc contestat, precum și prin încadrarea criticilor formulate în temeiurile de admisibilitate prevăzute de art. 245¹ din Codul administrativ.

45. În același timp, pentru exercitarea efectivă a dreptului de acces la instanța de recurs, partea interesată trebuie să își conformeze conduita termenului procedural prevăzut de art. 245 din Codul administrativ și să prezinte în cadrul acestuia motivele de recurs care permit efectuarea controlului de admisibilitate.

46. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că respectarea termenului procedural este o condiție a exercitării efective a căii de atac, iar nerespectarea acestuia atrage consecințele procesuale prevăzute de lege. Stabilirea unui termen pentru valorificarea dreptului de a formula și motiva recursul urmărește asigurarea disciplinei procesuale și a securității raporturilor juridice.

47. În acest context, se impune a menționa că, în conformitate cu prevederile art. 223 din Codul administrativ, hotărârile și alte acte de dispoziție prin care se stabilesc termene, se numesc ședințe sau se emit citații se notifică participanților la proces potrivit prevederilor art. 96-114 din același cod.

48. Notificarea deciziei instanței de apel către participanții la proces are ca scop asigurarea unei comunicări adecvate, rapide și eficiente din punct de vedere al costurilor, a conținutului actului de procedură. În vederea dovedirii aducerii la cunoștință a actului procedural, este necesară anexarea la dosar a dovezii recepționării acestuia de către partea vizată.

49. Din analiza materialelor dosarului rezultă că decizia Curții de Apel Comrat a fost pronunțată la data de 5 iunie 2024. Ulterior, copia deciziei motivate a fost expediată participanților la proces prin poșta terestră, fiind recepționată de recurentul Oficiul Teritorial Comrat al Cancelariei de Stat, la 9 august 2024, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la dosar (f.d. 32 Vol.II).

50. Astfel, instanța de recurs constată că Curtea de Apel Comrat a asigurat notificarea copiei deciziei motivate recurentului, iar acțiunile întreprinse de instanța de apel în privința transmiterii acesteia corespund integral exigențelor legale.

51. În consecință, prin prisma prevederilor art. 245 din Codul administrativ, termenul procedural de două luni pentru depunerea motivării recursului a început să curgă la 10 august 2024, ziua următoare recepționării deciziei motivate la 9 august 2024. Prin urmare, data-limită pentru depunerea motivării recursului era 10 octombrie 2024.

52. Din materialele cauzei rezultă însă că, în termenul procedural menționat supra, Oficiul Teritorial Comrat al Cancelariei de Stat nu a depus

motivarea recursului declarat la 18 iunie 2024, prin care să fie indicate și dezvoltate temeiurile de admisibilitate prevăzute de art. 245¹ din Codul administrativ.

53. Această omisiune nu reprezintă o simplă neregularitate formală a cererii de recurs, ci împiedică instanța de recurs să identifice criticile concrete formulate împotriva deciziei instanței de apel și să verifice dacă acestea se circumscriu unuia dintre temeiurile de admisibilitate prevăzute de art. 245¹ din Codul administrativ. În lipsa motivării, instanța de recurs nu poate substitui voința recurentului și nu poate identifica din oficiu motivele pentru care acesta consideră nelegală sau netemeinică decizia contestată.

54. În aceste condiții, lipsa motivării recursului și nedeținerea acestuia în termenul procedural stabilit de lege fac imposibilă efectuarea controlului de admisibilitate în raport cu temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ. Prin urmare, în temeiul art. 246 alin. (2) lit. a¹) din Codul administrativ, recursul urmează a fi declarat inadmisibil.

55. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 230 și 246 alin. (2) lit. a¹) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Oficiul Teritorial Comrat al Căminului de Stat.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Diana Stănilă

Judecători

Ion Munteanu

Ana Cucerescu